

Motion

1975/76: 1126

av herr Wennerfors

om rätt till barnavårdsman för förälder som inte är vårdnadshavare

Alla vårdnadshavare har enligt BvL § 3 a, från den 1 januari 1974, en ovillkorlig rätt till social information, personlig rådgivning och stöd i frågor som rör familjen.

På begäran av vårdnadshavaren skall vidare den sociala centralnämnden utse särskild tjänsteman att vara till hjälp och stöd åt vårdnadshavaren med frågor och problem som kan uppstå.

Detta uppdrag upphör dock så snart vårdnadshavaren önskar.

Denna möjlighet har *inte* den förälder som är skild från vårdnaden men som har umgängesrätt.

Det skall beaktas att normal umgängesrätt omfattar ca två månader per år. Under denna tid kan uppstå samma problem för den umgängesberättigade som för vårdnadshavaren.

Om en förälder även är skild från umgängesrätt har han/hon i dag ingen möjlighet att få kännedom om barnet och dess utveckling.

Det är allmänt känt att sabotage mot umgängesrätten förekommer, trots riksdagens mycket starka uttalanden i denna sak. Problemen kan teoretiskt lösas genom att den umgängesberättigade vänder sig till länsrätt eller domstol. Konsekvenserna kan bli ännu starkare motsättningar mellan föräldrarna.

Det finns många exempel på att förälder, som inte är vårdnadshavare och som vänt sig till social centralnämnd, blivit direkt avvisad med hänvisning till BvL § 3 a. Även exempel på motsatsen finns med mycket positiva resultat som följd. Förhållandet är emellertid alltför allvarligt för att vara beroende av enskilda socialtjänstemäns godtyckliga tolkning.

Med ovanstående som grund hemställer vi att barnavårdslagen ändras, så att varje förälder får möjlighet till det stöd som nu endast vårdnadshavaren kan få.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att barnavårdslagen ändras, så att båda föräldrarna får möjlighet till det stöd som nu endast vårdnadshavaren får.

Stockholm den 27 januari 1976

ALF WENNERFORS (m)